

ДЛЯ ВСІХ РЕСПУБЛІК

Продукцію Олександрійського заводу підійомно-транспортного обладнання знають в усіх союзних республіках країни. Різноманітними мостовими кранами та кран-балками заводу обладнуються і підприємства, які з допомогою Радянського Союзу будуються в багатьох країнах світу: в Демократичній Республіці В'єтнам, Об'єднаній Арабській Республіці, Чилі, на

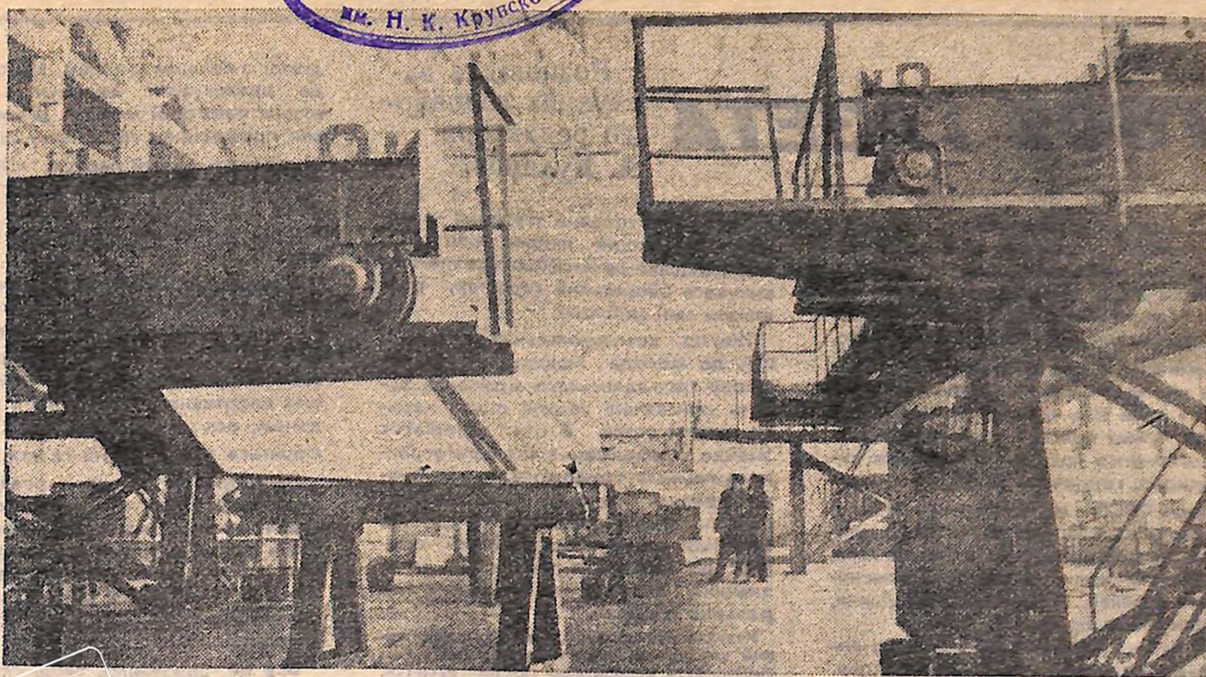
Кубі та у Соціалістичній Федеративній Республіці Югославії.

Підійомно-транспортне обладнання створює багато працівників колективів, таких, як комсомольсько-молодіжна зміна верстатників механоскладального цеху. Молоді робітники на полі з майстром П. В. Кучай стоять на грудях бахті «50-річчю СРСР — 50 ударних днів». Якщо судити по виробітку нормо-години, то верстатники вже давно переїшли рубіж 1973 року. Решту показників плану вони обов'язали виконати до 25 грудня. Зараз на заводі триває комплектація комсомольсько-молодіжних бригад та змін. У новому, 1973 році, до роботи стануть сім таких колективів.

В. ГРИБОК,
працівник міському
ЛКСМУ.

На фото: кулі попримують ці крани? Можливо, в Грузію, можливо, в Лівію. Всюди їх зустрічатимуть, як подарунки від дорогих друзів, друзів з Олександрії.

Фото В. КОВНАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 137 (1617).

ЧЕТВЕР, 16 листопада 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЗА СОЛІДАРІСТІ І СПІВРОБІТНИЦТВО

14 листопада у Москві завершила роботу комісія міжнародної конференції, яка відбувалася в рамках всесвітньої зустрічі трудящої молоді. Представники міжнародних і національних організацій обговорили становище і роль молодого покоління в сучасному суспільному виробництві в умовах різних соціально-економічних систем.

участі молоді в боротьбі за соціально-економічні перетворення, демократичні права і свободи. Були розглянуті також питання солідарності і співробітництва трудової молоді в боротьбі проти імперіалізму, за мир, демократію, національну незалежність і соціальний прогрес.

(ТАРС).

ПЛЕНУМ НОВГОРОДКІВСЬКОГО РАЙКОМУ ЛКСМУ

Відбувся пленум Новгородківського райкому комсомолу. На пленумі обговорено питання про поліпшення керівництва шкільними комсомольськими організаціями і підвищення їх ролі в боротьбі за глибокі і міцні знання учнів.

Пленум розглянув організаційне питання. Пленум ухвалив від обов'язків першого секретаря райкому комсомолу Компанієць Н. Г. за допущені недоліки в роботі.

Першим секретарем райкому ЛКСМУ обрано Трояна Василя Сидоровича.

Пленум обрав секретарем — завідувачою відділом учнівської молоді та членом бюро райкому комсомолу Мельник Марію Петрівну.

Звільнено з посади завідувачу відділом комсомольських організацій Красіцьку Л. І. Завідуючим відділом та членом бюро затверджено Мигуля Василя Макаровича.

В роботі пленуму взяв участь другий секретар обкому ЛКСМУ М. П. Громовий.

СЬОГОДНІ ми є свідками великого мистецького свята на Кіровоградщині. Кілька днів тому в обласному центрі відкрився третій тур республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва, присвячений 50-річчю утворення СРСР. У заключних конкурсах виступлять 92 вокальні ансамблі, 100 солістів-вокалістів, 14 духових і 5 естрадних оркестрів, 7 оркестрів народних інструментів, 15 інструментальних ансамблів, 41 танцювальний колектив, 25 агіткультбригад. Велика кількість учасників його — люди одного з нами віку. І це цілком природно. Молоді завжди дружили з пісню, із запальним танцем, їх завжди вабила сцена.

Фестиваль, що пройшов від сільських клубів і Будинків культури до обласної сцени, виявив багато молодих талантів. Цьому сприяла організаційська робота, яку провели комсомольські працівники разом з культурними.

Виховання молоді — головне завдання комсомолу. В числі основних компонентів комуністичного виховання підрастаючого

покоління є організація культурного, змістовного і цікавого відпочинку. Можна навести багато прикладів спільної роботи комсомольських організацій і культурно-освітніх установ. Ось кілька з них.

В селі Куколівці Олександрійського району всю роботу Будинку культури очолюють комсомольські активісти. Секретарі комсомольських організацій колгоспів ввійшли в склад його ради. А тому й не дивно, що тут постійно працюють гуртки художньої самодіяльності — хоровий, танцювальний, вокальний, духовий оркестр, заняття, які відвідують близько 30 членів ВЛКСМ. До послуг аматорів — музичний інструмент, костюми, обладнання Будинку культури.

Більше половини учасників художньої самодіяльності в Бобринецькому районі — юнаки й дівчата комсомольського віку.

Питання спільної діяльності комітетів комсомолу та клубних установ обговорювалися в більшості райкомів ЛКСМУ. Так, у Моповицькому районі про це йшла мова на семінарі секретарів ком-

сомольських організацій та на пленумі райкому комсомолу. Перший і другий тури фестивалю самодіяльного мистецтва пройшли на високому рівні. В ньому взяли участь понад дві тисячі чоловіків, переважно юнаки й дівчата.

Комсомольці і молодь колгоспу «Росія», що в Новоукраїнському районі, вирішують багато питань по організації культосвітньої роботи в селі. В гуртках художньої самодіяльності беруть участь 60 комсомольців. В Будинку культури цікаво проходять вечори відпочинку, традиційні свята.

В період підготовки і проведення фестивалю значно поповнився репертуар самодіяльних артистів. До нього ввійшли пісні, танці, літературно-драматичні твори авторів із братніх радянських республік.

Пожевивилась робота по культурному обслуговуванню населення. Сільські і міські глядачі стали свідками сотень концертів, вистав і виступів агіткультбригад.

26 листопада відбудеться заключний концерт лауреатів обласного та республіканського оглядів-конкурсів. Немає ніякого сумніву, що серед переможців буде багато і комсомольських активістів.

В. МІШУРА,
зав. відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

ІХ КРАЙ — ПЕРЕДНІЙ

Іх десятки, сотні. Це хлопці від заводських верстатів, хліборобських колективів, вчорашні випускники шкіл. А сьогодні вони прибули на призовний пункт, і їх чекають далекі і близькі дороги. Хлопці стануть воїнами Радянської Армії.

Кращих вихованців комсомольських організацій відібрано на прикордонні застави, що носять імена наших героїв-земляків О. Терещенка та В. Самохвалова. Вони вже далеко від Кіровограда, нині проходять школу молодого воїна. А ще 20 юнаків з Кіровоградщини за комсомольськими путівками будуть нести службу на крейсері «Держинський», — кораблі, з особливим складом якої молоді області підтримує шефські зв'язки.

Позавчора десять кіровоградців, які теж стануть незабаром моряками, серед виїздом у

свою військову частину (она теж підешає), зустрілися в обласному військкоматі з представниками Чорноморського Балтійського флотів. Микола Душенко, наприклад, вже другий рік серед моряків-чорноморців. В минулому він був майстром в ЖЕКу № 7, навчався в військово-спортивному таборі, а тепер став відмінником бойової і політичної підготовки, класним спеціалістом. Микола розповів своїм майбутнім друзям про службу моряків-чорноморців, закликав їх теж бути гідними захисниками священних рубежів рідної Вітчизни. Завідуючий відділом оборонно-масової та спортивної роботи обкому ЛКСМУ О. Касяненко вручив майбутнім морякам наказ комсомольців Кіровоградщини, в якому теж наголошено на те, щоб вони продовжували славу бойової і трудової традиції старших поколінь, стали зразковими воїнами. Такі накази отримали робітники кіровоградських заводів «Червона зірка» і «Металіст» Микола Білуха, Ігор Брезінов, вихованець комсомольської організації заводу тракторних підвозів Сергія Похляко, колишні учні ПТУ № 6 Анатолій Михальцов та Сергій Іванов, інші їх ровесники.

На призовному пункті майбутні воїни зустрілися з учасниками Великої Вітчизняної війни, воїнами-ветеранами. Їм вони дали слово в усьому бути схожими на них, людей, які пройшли крізь огні війни і залишили рідну землю від ворога.

М. ВІНЦЕВІЙ.

■ Йдуть служити сини

На знімку: зустріч призовників з моряками.

Фото Т. МЕХЕДИ.

ТВОЯ ГАЗЕТА

Розповідає заступник головної редактора
А. Куканов.

З великим душевним хвилюванням торкаєшся поживих сторінок підшивки «Комсомольської правди». Кожна з них повна дихання свого часу. Чуєш голоси будівників Дніпрогесу, Сталінградського тракторного, Магнітки... Адже з найпершого номера «Комсомольської правди» не мислила себе без читачього листа, завжди чуйно прислухалась до багатомільйонного голосу читачів. І не випадково, готуючись до 50-річчя утворення СРСР, ми запросили наших сьогоднішніх читачів на зустріч з першими комсомольцями, робфахівцями, будівельниками Кузнецька, захисниками Москви, підкорювачами цілини, новоселами Братська.

З річних підшивок ми відбрали лише по одному листу в редакцію. І поруч з голосами наших ровесників з далеких вже тридцятих років, сорокових, п'ятдесятих щодня з газетної сторінки звучав голос нашого сучасника, будівника КамАЗу, переможця конкурсу молодих ораторів країни, радого армії, дослідників космосу.

У цій своєрідній перекличці, в цьому гармонійному хорі — спадкоємцях комсомольських поколінь країни, продовжених традицій першобудівників в ударних справах білих дев'ятих п'ятиріччя. Це що й доказ того, що журналісти сьогоднішньої «Комсомольки», як і їх попередники, багатьох свій партійний, свій комсомольський обов'язок в тому, щоб в багатогранності життя вловити, почути головне, недуже. Захотіли молодих читачів кресом наших ідеалів. Показати їм високі цілі, які перед нами з нас поставив XXIV з'їзд партії. Ось чому, складаючи редакційні плани на 1973 рік, ми виходили з то-

го, що наше головне завдання — допомогти молодій людині оволодіти марксистсько-ленінською ідеологією, викувати бійцівський характер, розвинути свої здібності.

Життя комсомольських організацій, де молода людина проходить школу громадянського мужності, будуть присвячені газетні статті, нариси, круглі столи. В цих матеріалах знайде відображення вся багатогранна діяльність комсомолу — від будівлі ударних будов до фізкультурних свят по здачі нормативів ГПО, від боротьби за науково-технічний прогрес до вирішення хай навіть і незначних, але завжди важливих моральних проблем.

Узагальнити цінний досвід, нагромаджений комсомольськими організаціями, нам допоможуть випробувані газетні рубрики, котрі справедливо завоювали читачькі симпатії: «Ленінський урок», «Соціальний портрет п'ятиріччя», «Економіка — головна політика».

Газета не зуміє добитися дієвості, не зуміє зав'язати конче потрібний їй

діалог з кожним читачем, якщо не буде враховувати інтереси і запити різних категорій молоді, різних вікових, професійних груп. Тому спеціальні сторінки «Альоні парус», «Зв'язка», «Поверка» будуть вирішувати специфічні проблеми, цікаві перш за все тому колу читачів, якому вони й адресовані.

Молодіжна газета не мислима без спортивного розділу. Любителі спорту, а це, напевне всі наші читачі — зможуть стати, якщо можна так сказати, співучасниками всіх найкрупніших спортивних подій у нас і за кордоном, оскільки кожне з них не залишиться поза увагою газети.

Наша третя сторінка — розділ міжнародного життя — розкаже про творчу працю молодого покоління країн соціалізму, про боротьбу юнаків і дівчат капіталістичних країн проти війни, гноблення, расизму, проти фізичної експлуатації, проти духовного розтління.

Все це, зрозуміло, лише скромний ескіз того, що задумано, що має бути зроблено. Багато про що зараз говорити важко. Багато дещо підкаже саме життя і, звичайно, підкаже головний автор газети — наш ЧИТАЧ.

Орган
Центрального
Комітету
ВЛКСМ

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН,
СОЕДИНЯЙТЕСЬ!
**КОМСОМОЛЬСКАЯ
ПРАВДА**

ПРЕС-БЮРО «КОМСОМОЛЬСКОЙ ПРАВДЫ»:

Я ПОБАЧИВ його на Якутській обласній комсомольській конференції. Був у модному костюмі, на лапках піджака виблискують дві комсомольські нагороди — «Трудові доблесті» та «Золотий колос». Дивлячись на нього, можна було подумати, що він вчитель або агроном, і ніяк не вкладався у голову, що це і є знаменитий мислитель Петро Кривошапкін, який місяцями пропадає в тайзі. Завдання мину-

літку і розкривав підручник — готувався до вступу у вуз.

У свій перший мисливський пошук він пішов з трьома ветеранами. Щоранку вони розходились в різних напрямках, а ввечері знову збирались в наметі кожен зі своїми трофеями. Кривошапкін майже завжди виявлявся щасливішим від інших.

— Молодий, ходить швидко, далеко ходить, — похнювали його успіхи старіки.

Кожну зиму він ходив на полювання, добуваючи країні пушністе золото. За шість мисливських сезонів на рахунок Петра Кривошапкіна було 180 соболей, 7 диких оленів, 2 ведмеді, 9 гірських баранів, 12 лосів. Білок він не рахував.

У кожного на п'ятирічку свої мрії і плани. Петро думає про те, як би створити в радгоспі три комсомольсько-молодіжні оленярські бригади. Щоб у кожного в стані було радіо, електрика, свої проміжні бази. Дирекція радгоспу підтримує мрійників. Через рік-два всі ці задуми перетворяться в життя. Тільки Петра Кривошапкіна в цей час не буде в господарстві. Він поїде вчитися в Якутський сільськогосподарський інститут, щоб стати мисливствознавцем-біологом і повернутися в тайгу, де народився і виріс, потрібним їй кваліфікованим спеціалістом. Ось тому нині на партах Кривошапкіна разом з ліжками, спальним мішком і запасом продуктів для далекої дороги завжди лежать і книги.

Е. ГОРТИНСЬКИЙ.

ТВІЙ СУЧАСНИК

● ТВОЯ ДОЛЯ В ДОЛІ
НАРОДНІЙ

ЕВЕНК

ІЗ

СЕБЯН-КЮЕЛЯ

лої п'ятиріччя по заготовці пушнини він перевиконав майже вдвічі.

Петро Кривошапкін народився і виріс в краю, що називається краєм неходжених стежок, у селі Себян-Кюель. Скільки пам'ятає себе — сілечки й тайгу, оленів, собачі упряжки, багаття. Його батьки, евенки, були оленярми. Разом з ними він піднімався до вершин Верхоянського хребта і мандрував по тайзі, від них він дізнавався про звички звірів і птахів. Другокласником він вперше взяв у руки рушницю, в п'ятнадцять років вбив свого першого ведмеда, а після закінчення десятиго класу став умільним мисливцем, одержав від радгоспу нарізну рушницю.

По кілька місяців, поки тривав мисливський сезон, тайга була його домівкою. Повертаючись у свій брезентовий намет після денного полювання, він розпалював залізну

ПРО «Комсомольскую правду» ка-жуть: наша газета. Цим все сказано — значить живе вона твоєю життям, що хвилює тебе — хвилює і її, і турбота у нас теж єдина... Певно, якщо в кожного є перший вчитель, який вивів тебе на дорогу життя, то в пору юнацтва і зрілості для багатьох справжнім вихователем стала «Комсомолка».

Більш-менш проблема чи просто цікава стаття з'являється в газеті — це вже розмова для юнаків і дівчат. А як у нас? А чи можемо й ми так зробити?.. Я комсорг, так би мовити, з «повесеньких». Тільки починаю. І, звичайно, в останній час особливо приглядаюсь до рубрики «Звіти й вибори в комсомолі», «Школа комсорга», читуюся у статті, присвячені пашій робітничій темі. Щоденно переглядаю «Комсомольскую правду» і, згодиться, захоплюєш ритм молодечого зазв'язання в пашій країні. І якось думаєш про те, щоб іти в ногу, не відстати, а те саме, цікаве, що з'являється в інших

РАДИТЬ, ДОПОМАГАЄ, ВИХОВУЄ...

комсомольських організаціях, перейняти її собі.

У нас в цеху членів ВЛКСМ немало — 153 чоловіки. Багато активістів-комсомольців, які прагнуть внести в роботу щось нове, захопити всіх цікавою справою. Це і токарь Люда Степанюк, і бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Петро Халдусенко, Люда Лаврусенко та багато інших. Нещодавно виник задум: створити власну молодіжну кіностудію. Кілька кіноапаратів є, зупинка за приміщенням лабораторії. Думаємо, партком і дирекція нам у цьому допоможуть.

Комсомольське життя гм і приваблює, що при бажанні для твоїх рук, для твого досвіду, для твоєї ініціативи — широкий простір. І коли читаєш «Комсомольскую правду», наочно відчуваєш це.

За верстатами в цеху працюють і повенки, і ті, хто відслужив армію. І в кожного, звичайно, є улюблені теми, свої хвилюючі питання, на які він хотів би знайти відповідь у газеті. Тут і виховні теми, і розповіді про новаторів виробництва, про дев'яту п'ятирічку, тут і знайомство з життям зарубіжного ровесника. Все це цікаво, потрібно, корисно... І завжди, коли хочемо порадитися, чи довіритися, відкриваємо свою газету — «Комсомольскую правду», передплативши її...

В. ПОГРІБНИЙ.

слюсар-складальник механоскладального цеху № 2, секретар комсомольської організації.

Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ЩОБ НЕ ТІЛЬКИ ЗА «ВКАЗІВКОЮ»...

● АКТИВНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ —
ПРИ ІНІЦІАТИВІ КОЖНОГО.

Коли секретар комсомольської організації, електромонтер зв'язку ГЕС Лариса Силіч оголосила про початок зборів, до робочої президії було запропоновано кращих виробничників. І хоч невелика за кількісним складом ця організація, кожен за урочистим столом ніби представляв багатогрань корисних і змістових справ, що на її рахунок.

Трудяться комсомольці з натхненням. Портрет токаря Андрія Носенка за сумлінну і творчу працю вміщено на Дошці пошани районного енергетичного управління «Дніпроенерго». Більше половини молодих робітників — ударники комуністичної праці. Багато змістовних пропозицій і повновведень запропонували електромонтер Олександр Дмитренко, черговий котельного залу теплового цеху Анатолій Солошенко, токарі Андрій Носенко і Анатолій Марченко. Саме тому вся комсомольська організація — учасник огляду-конкурсу раціоналізаторів.

Життєвим екзаменом для всієї молоді гідроелектростанції став Ленінський урок. В ході залу всі комсомольці виконали комплексні плани і взяли зобов'язання. І у 19,5 мільйонах кіловат-годин виробленої експлуатаційниками понад план електричної енергії — пестильний висок молодих виробничників. Тому так змістовно пройшов тут Ленінський урок «Сьогодні працювати продуктивніше, ніж вчора», що викликав дискусію серед його учасників. Своім ударним трудом молоді допомагає рідному підприємству високо тримати звання підприємства комуністичної праці, борються за здобуття ювілейного Почесного знака ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВУРС на честь 50-річчя утворення СРСР.

Ось уже три роки комсомольську організацію очолює Лариса Силіч. Вона керує нею, спираючись в усьому на актив. Члени комітету — ініціатори корисних справ.

І все-таки обговорення доповіді почали з критичних зауважень. Чому? Адже всі знають: авторитетна їх організація, міцний комітет, секретар — людина діла. Чого б ще бажати? Та бажання було, бажання людей неспокійних. Коротко воно звучало так: хочемо, щоб у нас все було краще, ніж в. Так, токарь Андрій Носенко зауважив:

— Ми ще часто працюємо за «вказівкою». Нам сказали — ми зробили. А де ж наша ініціатива? В переддень 50-річчя СРСР, нам потрібно виявляти більше активності.

Його думки підтримав слюсар Петро Курач. Він підзначив, що комсомольці — відмінні виробничники, багато допомагали підшефному колгоспові «Заповіт Леніна» у збиранні врожаю врожаю.

— Але це лише один бік справи, — говорив Петро. — А чому б нам не запросити колгоспну молодь до нас, на нашу красу ГЕС, не провести екскурсію, разом не організувати спільний вечір відпочинку, спортивні змагання? Можна було б декому і восьмирічній сільській. Взяти над нею шефство, допомогти виготовляти наочні посібники і прилади. Адже самі недавно з шкільної лави і знаємо, як їх виготовити, розуміємо їм ціну в оволодінні програмовим матеріалом.

І дійсно. Недавно одержали середню освіту молоді енергетики і знають ціну навчальності, бо й зараз не поривають з навчанням. Важливе місце в житті комсомольців — політосвіта. Частина комсомольців здобуває економічні знання у школі комуністичної праці. Дехто вчиться без відрашу від виробництва у вищих навчальних закладах. Сама комсомольська ватажок Лариса Силіч — закінчила 4-го курсу Харківського інституту радіо і електроніки. Здобувають вищу освіту на Світловодському загальнотехнічному факультеті Людмила Діброва, Андрій Носенко, Олександр Кибанець. А Микола Дядюра — третьокласник Київського інженерно-будівельного інституту.

Але недоліком у роботі комсомольської організації тут є те, що комітет недостатньо контролює навчання своїх студентів. Про це вказав у своєму виступі на зборах секретар парткому гідроелектростанції ім. 50-річчя Великого Жовтня І. А. Філіпенко, піддавши критичній роботі штабу «Комсомольського прожектора», відповідальний за випуск його стінкиєки ніяк не знайде контакту з групою народного контролю, яка успішно діє на підприємстві.

Анатолій Солошенко і Олександр Дмитренко звернули увагу на організацію, більш якісного, культурного дозвілля молоді.

Григорієвою була розмова на звітно-виборних. В кожному виступі чувалось турбота за завтрашній день. Комсомольці виявляли повне довіря своєму ватажкові, ударнику комуністичної праці Ларисі Силіч, обравши в четверте її своїм секретарем.

І. КАРАНТ

позаштатний кореспондент «Молодого комунара»,
м. Світловодськ.

ПІОНЕРСЬКА СТОРІНКА,
ВИПУСК № 4 (16).

У НАС в класі висить трохи пожив-
ла від часу фотографія моряка.
В нього довгі чорні вуса і веселі очі.
Ми всі перевірили: за якою б пар-
тою не сидів — здається, що його
погляд спрямований саме на тебе.
Прізвище його Яків Волосик. Його
ім'я носить наш загін.

На перерві до нас часто забігають
комсомольці з 10-А класу. І завжди
цікавляться, як справи. Ми заспокою-

І ЗІРКА— ПОРУЧ

ємо їх — адже наш загін один з
правофлангових.

А все було ось як. Ще кілька ро-
ків тому, коли десятикласники були
такими ж піонерами, як і ми, вони
почали розшуки рідних балтійського
моряка, який боровся в нашому селі
за встановлення Радянської влади.
Тут його спіткала ворожа куля, тут
його могила. Піонерський загін зав'я-
зав листування з дочкою Якова Во-
лосика, збирав документи про ті да-
лекі часи, доглядав за могилою ге-
роя. У нас є ще один знімок — на
ньому Антоніна Яківна з піонерами
біля могили свого батька.

А два роки тому, коли піонери за-
гону імені Якова Волосика стали ком-
сомольцями, на урочистих зборах
наші старші друзі передали естафе-
ту нам. І з того часу всі ми стали
піонерами загону імені балтійського
моряка.

Люба ГУК,
6-А клас, Липнязька СШ,
Добровелічківський район.

НА РІЗНИХ мовах лунає тепле
слово — ДРУЗЬБА. НАЦІОНАЛЬНІ
ПІСНІ І ТАНЦІ ВИКОНУВАЛИ ПІО-
НЕРИ З УСІХ РЕСПУБЛІК КРАЇНИ
РАД... ТАК СВЯТКОВО І УРОЧИСТО
ПРОЙШОВ ФЕСТИВАЛЬ УЧНІВ-
СЬКОЇ МОЛОДІ В ЗНАМ'ЯНЦІ. А НА
ЗГАДКУ ПРО ДРУЗІВ — ЗАЛИШИ-
ЛИСЯ АДРЕСИ В БЛОКНОТАХ, ПО
ЯКИХ ЗАРАЗ ЛЕТЯТЬ ЛИСТИ В ГРУ-
ЗІЮ І ЕСТОНІЮ, КАЗАХСТАН І РО-
СІЮ...

Фото В. КОБПАКА.

НАШІЙ Батьківщині віні сповниться
п'ятдесят. І на засіданні ради дру-
жини ми подумали: а що, якби юні
ленінці Кіровограда до славного ювілею
подарували їй свої піонерські сівалки?
Теж — 50!..

З цим закликком ми звернулися до
всіх піонерів обласного центру. Наша
пропозиція знайшла широкий відгук.
Зараз частенько можна бачити, як в
неділю, по вулицях міста хлопчики і дів-
чатка в червоних галстуках несуть, ве-
зуть, а то й «тягнуть» металевий брукт.
Кожен вболіває за свою дружину, всі
хочуть, щоб саме його школа збирала
якнайбільше металолому.

А що вже говорити про нас, ініціато-
рів цієї справи! З великим підйомом і
ентузіазмом піонери виходять на субот-
ники і недільники. На рахунку нашої

● МАРШРУТ
«ПІОНЕРБУД»

ПІОНЕРСЬКІ СІВАЛКИ

школи 25 тонн зібраного металевого
лому.

Справжнє змагання розгорнулося се-
ред загонів. Ніхто не бажає відставати
від своїх товаришів. Зараз передові у
нас — п'ятий «Д» (голова ради загону
Таня Куриленко), шостий «В» (голова
ради загону Саша Кулик) і сьомий «А».

Галія ГУДАК,
голова ради загону 7 «А» класу
Кіровоградської СШ № 9.

УРОК ПРО ХЛІБ

Ми досі пам'ятаємо
цей урок. Він був Ле-
нінським. Запросили на
нього почесного піоне-
ра нашого класу, учас-
ника Великої Вітчизня-
ної війни М. І. Шпиню-
ка. Він розповів нам,
як наш народ захищав
від фашистів Батьків-
щину. Тоді всі працю-
вали з однією дум-
кою — все для фрон-
ту, для перемоги.

Нас особливо схилюва-
ла розповідь про те, як під
час війни люди ділилися
шматочком хліба. Адже
тоді він був на вагу золо-
та. А тепер ми не завжди
над цим замислюємось.
Буває, в декого під пар-
тою знаходиться біла заче-
рствілу булку. Нас всіх
ознайомили на цьому уро-
ці з «Думою про хліб»
Олександра Васильовича
Гіталова. Мені запам'я-
талися слова: «Хліб — наше
багатство і той, хто не до-
рожить ним — не дорожить
могутністю своєї країни».

Кожен з нас написав
письмову роботу, в
якій висловив свої дум-

«ПІОНЕР —
ВСІМ ДІТЯМ ПРИКЛАД»

ки, що народилися піс-
ля Ленінського уроку.
Особливо вдалі твори
вийшли у Н. Деревін-
ської, В. Бойченка,
М. Могилая та інших.

Всі ми в думці дали
собі слово: бережно
ставитись до хліба, до
джерела життя на
землі.

Н. ГОЛОВЧЕНКО,
учениця п'ятого кла-
су Богданівської се-
редньої школи.
Знам'янський район.

ДРУЖНО ЙДЕМО ДО ЗНАНЬ

Коли після урочистої лінійки ми прийшли
в клас, то, чекаючи вчителя, почали спє-
чатися — чи зможемо виконати всі завдання
маршу «Завжди наготові!». Одні говори-
ли — важко, деякі — що часу на все не ви-
стачить, але більшість згодилася: треба ли-
ше дружно жити і цікаво, все залежить від
нас, якщо буде бажання, знову станемо пра-
вофланговим загonom.

Коли ми стояли на шкільній лінійці, при-
свячений початкові Всесоюзного маршу, я ра-
портував: «Загін, готуючись до Всесоюзної
лінійки, навчається без двійок, піонери збрали

400 кілограмів металолому, 60 кілограмів ма-
кулатури, передплатили піонерські видання,
загін шефствує над учнями 3-Б класу».

А потім всі ми уважно слухали голос
Москви. Голова Всесоюзної піонерської орга-
нізації Федулова, чемпіон Олімпійських
ігор Валерій Борзов, заслужений артист
СРСР професор Соколов говорили про те, як
потрібні знання в житті, про те, що навчан-
ня — наш головний обов'язок.

Сашко ФІЛІЧЕНКО,
голова ради загону імені Надії
Курченко. 6-Б клас.

м. Олександрія,
СШ № 10.

Знам'янка. Фестиваль учнівської молоді. Костюми друзів одягли богданівські школярі.

ІСТОРІЯ ЧЕРВОНОГО ГАЛСТУКА

...Це трапилось на сцені Калінінського театру юного глядача. Йшла п'єса «Хатина дяді Тома» за книгою відомої американської письменниці Бічер Стоу. Можливо, ти ще не читав цієї книжки. Але незабаром прочитаєш її і визнаєш, що те, як тяжко жилося за океаном, в Америці, людям, у яких чорний колір шкіри. Так от, в Калінінському ТЮГі йшла п'єса, яка розповідала про тяжке життя негрів в Америці. Йшла сценка, коли добрі люди хотіли викупити із рабства дядю Тома

і допомогти негритянським дітям. Та де взяти грошей?.. І тут сталося несподіване — на сцену піднялася дівчинка з червоним галстуком на грудях і простягнула захисникам негрів п'ятдесят копійок, які мама дала їй на морозиво...

Це епізод з книги «Людина з червоним галстуком». Автор — Анатолій Алексін і Костянтин Воронков добирають яскраві приклади із нашого сьогодення, які розкривають благородні вчинки юних лєнінців.

Тобі сьогодні вісім. Або тільки-но сповнилося дев'ять. Ти мрієш про червоний галстук. І ти повинен знати його історію, знати імена своїх старших товаришів, на грудях яких полум'янів червоний галстук, знати імена дітей-героїв, таких як Павлик Морозов, Лєоня Голіков та багато інших, що в су-

Книга — для тебе

ворі роки боротьби за Радянську владу, прагнули бути корисними Вітчизні.

Книга не тільки багата за змістом, а й дуже гарно ілюстрована художником В. Нагаєвим, який в малюнках передав історію піонерської організації, те, чим живуть сьогодні наші діти.

Піонерський марш «Завжди напоготові» продовжується. То ж радимо всім піонервожатим і бібліотекарям опрацювати цю книгу із жовтеньками та піонерами, щоб кожен знав історію червоного галстука, піонерську обіцянку і піонерські закони, хороші справи нашої славної піонерії на всіх етапах розвитку нашої Батьківщини.

П. НАТОЧІЙ,
завідуюча відділом бібліографії обласної бібліотеки для дітей ім.
А. П. Гайдара.

● МАРШРУТ
«ТИМУРОВЕЦЬ»

ГНІЗДО

Я хотів би розповісти цікавий випадок. Це було в Анапі, де ми відпочивали, коли я був ще маленьким. Кожного ранку ми ходили до їдальні. Під її дахом помітили гніздо ластівок. І завжди, коли проходили мимо, зупинялися й дивилися, як годують батьки-ластівки своїх пташенят. Коли ми вже мали від'їжджати, пташенят почали вчити літати. Вони кумедно підсакували, розправляли крила.

Так вилетіла з гнізда перша ластівка, друга, третя... І тут ми побачили, що в гнізді залишилася ще одна. Маленьке ластовеня дивилося на своїх братів і ніяк не могло злетіти. Воно розправляло крила, тупцювало на місці — і залишалося в гнізді. Невідомо, чи воно просто боялося, чи було хворе.

Пройшло три дні. Майже вся сім'я ластівок залишала вдень гніздо. В ньому залишилося маленьке пташеня. Воно вже не підстрибувало, а лежало в гнізді і сумно дивилося на небо. На те, як літають його брати. Спочатку його відвідувала мати, а потім і вона не прилетіла. Пташеня залишилося на самоті.

Ми вирішили допомогти ластівці. «Давай дістанемо пташеня і навчимо його літати», — попросив я тата. Він став на стілець і потягнувся рукою до гнізда, але пташеня злякалося, стріпнуло крильми і... випало. Воно маленькою грудочкою безпорадно падало до землі, і ми вже всі злякано зойкнули, але в останню мить ластовеня розправило крила і полетіло. Все вище і вище.

І зараз, коли я дивлюся, як красиво літають ластівки, я думаю, що, можливо, десь живе і наша ластівка, яку ми врятували.

Микола ЮШИН,
учень 6-А класу восьмирічної
школи № 25,
м. Кіровоград.

СТОРІНКИ— ЯК ПОЛУМ'Я

В жовтні вся наша країна відзначила 30-річчя підпільної комсомольської організації «Молода гвардія». Кожен з нас, читаючи книгу О. Фадєєва, захоплювався мужністю молодогвардійців, їх безмежною любов'ю до радянського народу, заради свободи якого вони і здійснили свій безсмертний подвиг. Багато моїх подружок тихенько плакали, коли читали останні сто-

рінки про розстріл красдонців. Ми прагнемо бути такими ж, як Олег Косовий, Уляна Громова, Люба Шевцова. Вони — приклад для всіх нас.

В нашому класі ми теж вирішили відзначити цю визначну подію. Провели читачку конференцію «Герої не вмирають». Всі учні старанно готували матеріал за книгою «Молода гвардія». Конференція пройшла дуже цікаво.

Таня ШАПОВАЛОВА,
учениця 7-Б класу восьмирічної
школи № 1,
м. Бобринськ.

ЗЕЛЕНБУД ТРИВАЄ

дістю багатьох піонерських дружин. Є вже горіхові гаї, алеї. Прийшли горіхові дерева на садиби колгоспників, стали біля тваринницьких ферм, на вулицях сіл.

Хто ще не почав цієї роботи, не гаїть часу.

«ВІТАМІН П-5» — не турбо-

та піонерів про збільшення ягідників.

Чорна смородина, горобина, червона калина, шипшина, глід, кизил дуже корисні, в них багато вітамінів. Чим більше посадите ви їх, тим краще виконаєте зеленбудівське завдання.

ОТОЖ В ПОХІД, ДРУЗІ!

Весела перерва

ПОЧИН У НАВЧАННІ

— На столі лежать горіхи. Скільки їх?

— Чотири.

— А тепер, — коли я прийняла їх зі столу?

— Чотири.

— Де ж воля?

— У вашій руді, бабусю...

У ТРОЛЕЙБУСІ

Молода жінка, поспішаючи на поїзд, через переповнений пасажирами тролейбус пробиралася разом з донькою до виходу.

— Мамочко, не поспішай, — смієся за рукав дівча. — Ти ж сама казала, що коли тролейбус йде в зворотному напрямку, він завжди порожній, — тоді й виїдемо...

І. ОЛІЙНИК.

Закінчується другий рік Піонерської мічурінської п'ятирічки. Зеленбуд триває. **ПРОДОВЖУЙТЕ «ЗЕЛЕНУ ЕСТАФЕТУ».** Нехай і цієї осені з'являться нові піонерські посадки. Підготуйте до зими все посаджене вами раніше.

Прекрасно йде по республіці операція «ГОРІХ ВОЛОСЬКИЙ». Шкілки й розсадники горіхових дерев стали гор-

Увага: підліток!

Сергій Семенович любить свою вулицю. Завжди до вечери виходить надвір і простує в скверик, що навпроти кафе «Сніжинка». Сидить з сусідом, молодість свою агадує. А на вулиці людей — не злічиш. Одні кудись поспішають, інші просто вийшли прогулятися. Сергій Семенович споглядає на той гурт і вголос мірнує:

— Я за те, щоб увечері після роботи подихати свіжим повітрям. Це хай годину, другу. Але ось подивіться на ту юрбу. Бачу цих хлопців день, бачу перед заходом сонця, зустрічаю, коли перед сном виходжу сюди. Я — пенсіонер, і в мене часу вільного, хоч розпочай. Але чого їм тинятись? Якщо вони студенти, то

коли ж до книжок сідують? Якщо на фабриці працюють, то не вірю, щоб після верстата закотили ще одну зміну отак тупцювати.

Переведе погляд в інший бік вулиці:

— О, знову вчорашні комедіанти. Вже десь

«ЧОГО Б ТО ТИНЯТЬСЯ?»

смикнули...

А ось до хлопців підбігає ще один їх однокашник. Так спішив, що аж захекався.

— Є, є одна повненька. Всі магазини обгасав — не дають. Вже пізно. То оце в ресторані випросив...

Сергій Семенович закам'янів од хвилювання.

— От шибени. Я вчора його бачив тут одного. Двадцять раз він бігав вулицю від школи до парку, сумував бідолаха без компанії.

Сусід Сергія Семеновича теж підтримує діалог розмови:

— І справді, як вони тільки визначають своє буття? Їде такий молодичок вулицею — поруч афіші запрошують на лекції, а йому нема в тому потреби. І в кіно не хоче — краще ту конілку на квартиру казачку вибрати одразу.

І тоді Сергій Семенович відкрив свою пропозицію:

— От би взяти їх фотографії та виставити на людному місці. Підписати імена, а поруч так: «Чого ви тиняєтесь?» І про їх батьків згадати. Бо їм, мабуть, байдуже, чим їх діти займаються...

Ми прислухались до пропозицій кіровоградського пенсіонера. У відділенні міліції дізнались (хоч Сергій Семенович вважав, що на хлопців ніхто не звертатиме уваги), кому це до вподоби стирати підметки, не жалкуючи батьківських червонців. І ось ми вже знаємо дві ймовірні особи з нічної ходанини. Володимир Набока, 17 років (з вулиці Нової), закінчив вісім класів, а далі вчитись не хоче, працювати — теж. А Марія Юхимівна, мати його, працюючи малярем, навіть при допомозі комісії у справах неповнолітніх не може перевиховати сина. Сергій Борщевський — одноліток Володимира. Живуть по сусідству. Стаж валанцання по вулиці без будь-якої мети — два роки. Його мати, Ганна Кіндратівна, хоч і домогосподарка, але теж не зуміла роздихитись та збагнути справжній інтерес свого Сергія. Петро Атанасов на рік молодший від своїх «колег». Цей, правда, після восьмирічки спробував навчитись в профтехучилищі № 6. Але ж нудно — покинув. Блукає, блукає без справи, і знову йому стало нудно. Тоді в його «опосередковому списку» з'явився запис: «Займається дрібними крадіжками».

«Досвід» хлопців раптом перейняли дівчата. І ось уже 16-річна Світлана Петрова з проспекту Комуністичного навіть перевершила їх. Восьмирічна освіта для неї — ні до чого. Навіщо працювати, коли мати Олександр Василівна з швейної фабрики дає їй на місяць акуратно приносить заробіток. Вистачає. Мати на роботі, а Світлана — на багатогодинну прогулянку. Часом не зорієнтується (бо нікому підказати, як жити), та й прийде додому напідпитку...

Цей перелік можна було б продовжити. Та хотілося б його прочитати перед комсомольськими активістами міста, які, нарешті, повинні серйозніше поставитись до справи роботи з підлітками, віднайти дорогу, яка б повела їх не у відділення міліції, а зрівняла з хорошими молодими людьми, хорошими справами.

М. ШЕВЧУК.

м. Кіровоград.

УНІВЕРСИТЕТ КРАЄЗНАВЦІВ

У Кіровограді почалися заняття в народному університеті «Вичаю свій край», організованому міською організацією Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. Кіровоградський обласний будинок вчителів та педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна. Головною метою університету є пропаганда ленінських ідей,

збереження історико-культурної спадщини, популяризації пам'яток історії та культури і поширення наукових знань, виховання радянського патріотизму, соціалістичного інтернаціоналізму. Слухачами університету є робітники, студенти вузів та технікумів. В плані занять особливе місце відводиться підготовці до знаменної дати — 50-річчя утворення Союзу РСР. Славному ювілею присвячується ціла лекція: «Дружба народів СРСР — джерело сили і могутності нашої Батьківщини». «Дружба, скріплена кров'ю», «Інтернаціоналізм та зв'язи письменників Кіровоградщини

та інші. Передбачено також зустрічі з кращими людьми міста, героями праці, ветеранами Великої Вітчизняної війни — учасниками звільнення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників.

Після закінчення університету слухачі одержать посвідчення краєзнавця.

Ю. МАТІВОС.

зав. бюро пропаганди обласної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури.

А СУПЕРНИЦЯ — ПОДРУГА

В залі тиша. Все приготівлено для нагородження переможців зональної першості Міністерства освіти УРСР серед вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл з спортивної гімнастики.

І ось тишу порушив голос судді змагань:

— Перше місце завоювала представниця Кіровограда майстер спорту СРСР Людмила Шумихіна з результатом 75,65 бала.

На мить оплески заглушили голос судді.

А до п'єдесталу пошани вже крокувала струнка дівчина з блакитними очима, які світилися дитячою радістю.

Біля суддівського стола стояв її тренер Юзеф Толчинський. І теж радів за свою ученицю...

В ДЮСШ Людмила разом з сестрою Надією привела їх мати Любов Іванівна зовсім випадково. Бо 1969 року сестри відвідували танцюваль-

ний гурток у Палаці піонерів. А поруч — спортивна школа. І дівчата одразу до матері:

— Ми хочемо теж спробувати себе в гімнастиці.

На перших змаганнях не все гаразд було в Людмилі. В обов'язковій програмі у неї не виходив підйом розгином з перехвatom. Перехват всна виконувала раніше, і тому часом зривалась з брусів. Багато довелося попрацювати, щоб спортсменка відчула міру часу і здолала психологічний бар'єр.

Але це вже позаду. Десятикласниця п'ятої середньої школи Людмила Шумихіна на чемпіонаті республіки з спортивної гімнастики завоювала дві срібні медальки (за вправи на брусах і вільні вправи). Тоді попереду була її подруга по команді майстер спорту СРСР Тетяна Калінічева, яка стала чемпіонкою республіки у вправах на брусах.

Та ось пройшло зовсім мало часу, і вже подруги помінялися місцями. Тепер на вищій сходинці п'єдесталу шани стояла Людмила Шумихіна, а на другій — Тетяна Калінічева, на третьому і четвертому місцях дві Надії — Калінічева і Шумихіна.

Нарешті збулось те, про що весь час мріяла Людмила: вона випередила свою подругу Тетяну Калінічеву.

Але спортивна боротьба двох подруг ще не закінчилась. Попереду нові змагання.

Г. ТОЛОК.

На фото: Людмила ШУМИХІНА вчонує вільні вправи.

Фото автора.

● ФУТБОЛ

ПІД ЗАВІСУ СЕЗОНУ — ПЕРЕМОГА

Фінальний матч на кубок обласної ради ДСТ «Авангард» з футболу між командами олександрійського «Шахтаря» та світловодського «Авангарда», який відбувся на кіровоградському стадіоні спортивного клубу «Зірка», був останнім в нинішньому сезоні.

Ця зустріч розпочалася атаками гірників. Їх захисник Юрій Іващенко двічі примушує авангардівців розпочинати гру з центра поля. Але згодом ситуація змінюється. Вже в першій половині матчу світловодці Анатолій Барановський і Ана-

толій Шабалін зрівняли рахунок. До кінця другого тайму він так і не змінився. І лише за дев'ять хвилин до кінця додаткового часу авангардівець Анатолій Шабалін забиває вирішальний м'яч.

Фінальний свисток судді республіканської категорії Віктора Гундарова зафіксував перемогу світловодців з рахунком 3:2. Їх нагороджено дипломом першого ступеня і перехідним кубком обласної ради ДСТ «Авангард».

В. ТВЕРДОСТУП.

ЗУСТРІЧ В ГУРТОЖИТКУ

У гуртожитку № 3 заводу «Червона зірка» часто організовуються вечори відпочинку, зустрічі з ветеранами праці, цікавими людьми. Частими гостями молодих робітників бувають лектори товариства «Знання», які знайомлять їх з міжнародним становищем, економічною політикою СРСР.

Днями в гуртожитку відбулася цікава зустріч з артистами народного театру при Будинку культури імені Жовтня. У червоному кутку гуртожитку в той вечір не знайшлося вільних місць. Дівчата з захопленням слухали розповіді самодіяльних артистів Т. Корнієць, Н. Сорокіної та інших про історію театру, творчі успіхи і плани на майбутнє. На закінчення вечора самодіяльні артисти показали сцени із спектаклю «Отак загинув Гусак» Миколи Куліша.

А. МОНАСТІРСЬКА.

Погода

Вдень 16 листопада по території міста Кіровограда переважає хмарна з проясненнями погода, місцями короткочасні і неіскри, по місту можливі дощі, ранком туман. Температура повітря: по області 5-10, по місту — 6-8 градусів.

17-18 листопада — мінлива хмарність, без істотних змін. Температура повітря: 17 — вночі біля 0, 18 — вночі 2-6 градусів морозу, вдень 2-9 градусів тепла.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 16 Листопада. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для школярів. «У кожного малюнок — сонце». (М). 10.15 — Телевізійний художній фільм «Ось мое село». II серія. (М). 11.20 — «Музичний календар». (М). 11.30 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 16.30 — Телефестиваль художньої самодіяльності областей республіки, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Звіт про Київську область. (К). 17.30 — «За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС». Тележурнал «Прогрес». (К). 18.00 — «Молоді голоси». Концерт. (Харків). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.00 — «Мелодії, народжені дружбою». (Кіровоград). 19.30 — До 50-річчя СРСР. «Комуністи в авангарді змагань». (Кіровоград). 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — СКА. II тайм. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Артлото». (М). 22.40 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.15 —

«Першодрук Іван Федоров». Навчальна передача з історії. (М). 16.45 — «Бесіди про психологію». (М). 17.15 — Для школярів. Концерт. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 18.45 — Телегляд «Москва і москвичі». (М). 19.20 — Художній фільм «Цимість». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В. Анкілов. «Солдатські вдовы». Вистава. В перерву — вестір Новини. (К).

П'ЯТИНИЦЯ, 17 Листопада. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. «Ось і ми». Телевізійний ляльковий спектакль. (Рига). 10.15 — «Танцює Дамаянта Джомі». (М). 10.45 — «Шахова школа». (М). 11.15 — «Майстри мистецтв». (М). 12.40 — Передача, присвячена Міжнародному дню студентів. (М). 16.30 — «Як звірі до зими готуються». Навчальна передача з природознавства. (М). 16.45 — «Розповіді про професії». (М). 17.15 — Для школярів. «Турпір допитливих». (М). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — Телеальма-

НАХ «Подвиг». (М). 18.40 —

«Пісня-72». (М). 19.00 — «Союз непереможний». Естонська РСР. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Афінське телебачення. «Прес'єра телеспектаклю». (М). 23.10 — «Вестір мелодій». (М). 23.45 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Чиста кричання». (Дніпропетровськ). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Для дітей. «Маленька філармонія». (Одеса). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). З включенням Кіровограда. 19.30 — Концерт. (К). 20.15 — «Міжнародне життя». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «В'язні Бомона». I серія. (К). 22.55 — Вестір новини. (К).

СУБОТА, 18 Листопада. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. Концерт. (М). 10.00 — Кіровоградська програма «Вісті». (М). 10.45 — Всесоюзний телефестиваль народної творчості. (М). 12.15 — «За вашими актами». (М). 12.45 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 13.15 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 13.45 — «Кіноистинство Країни Рад». Художній фільм «Солдати». (М). 15.25 — Новини. (М). 15.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокея: «Спартак» (М) — «Торпедо» (Горький). III період.

(М). 16.15 — Е. Багрицький. Лірика. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.00 — Тележурнал «Скарби народу». (Львів). 17.40 — Мультфільм. (К). 18.00 — «Київська панорама». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Телефестиваль художньої самодіяльності областей республіки, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Звіт про Миколаївську область. (Миколаїв). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Кіноистинство Країни Рад». Художній фільм «Солдати». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Країни молодих». (К). 22.30 — Вестір новини. (М).

Про можливі зміни в програмі лас повідомляти директори радіо і телебачення.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу мистів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.